

בג:

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קמן

מוסרות הש"ם

אבל נכנסים בשבת. דברים שנלעגו מיירי דפריש קונט' וזמון נמי לימא כחגי מיימי פלוגתא דרשב"ג ורשב"א דהוי דברים שנלעגו וכו' משמע קלמ' כירושל' דלעיל אמתמין דהשבת עולה פלגי רבי יוחנן וירב"ל אס' אסור בשבת בתשמיש המטה משמע דפלגי כעין פלוגתא דהכא ואלכ"ה דרבי יוחנן יס' שאומרים שם מותר ואותו חולק על הש"ס שלנו ד"ר יוחנן כפי"ק דכחצות (דף ד. ו) וס"פ אע"פ שאמרו אין אבילות בשבת אבל דברים שנלעגו נהג וקלמ' קשה לי מימה בשמעתין אצ"י אשכחיה לרב יוסף דפרים קודרס ארבייה אמר ליה לא סבר לה מר אין אבילות בשבת אמר ליה הכי אמר ר' יוחנן דברים שנלעגו נהג שמה היה סבור דפרים קודרס ארבייה הוה דברים שנפרהסיא וכמאן דלמר פריעת הרשע חונה ולא היה מחלק בין נביאו בין חזן לבינו והוא השיב לו נביאו חשיב נעלם: מאן דאמר יש אבילות בשבת מוקתין עיניה. פירש הר"ר ז"ל מדקמיני ולא פירש ואין זה אבילות אלמא אבילות טהרה נהג זה דאס' לא כן היה לו לפרש הכי נהגיא הע"ג דעולה לא נהג זה אבילות דכיון דעולה משמע דטהרה נהג אבילות ומשני אידי דקמיני עולה אין עולין קמס מנא דרישא פירש קמס ולא נהירא ופירש ר' שמעון ז"ל מרנו מנא דאמר יש אבילות דקמיני עולה משמע דעולה לכל מנין שבעה ולא אבילות שיהג בשבת מה שנהג אמתול וממוך כן תעלה שבת לחשבנו כשם שע"ש עולה לחשבנו מ"ד אין אבילות בשבת דקמיני אינה מפסקת אע"ג דתשיבא כולי האי לנטל אבילות בניה מ"מ אינו מפסיק דל"כ פשיטא וקפריך ואלה הא דקמיני עולה דמשמע דטהרה אבילות כשאר ימים ומשני אידי דקמיני גבי י"ט אין עולין לגמרי לא למנין ולא לאבילות שמוס שמחה דכתיב בהן

גליון הש"ם

מוסף רש"י

אפסוקי מביעיא ואלא הא קתני עולה אידי דקבעי למיתנא סיפא אינן עולים תנא רישא עולה ולמאן דאמר יש אבילות בשבת הא קתני אינה מפסקת משום דקבעי למיתנא סיפא מפסיקין תנא רישא אינה מפסקת לימא כחגי' א"מ שמתו מוטל לפניו אוכל בבית אחר אין לו בית אחר אוכל בבית חברו אין לו בית חברו ועושה לו מחיצה עשרה טפחים אין לו דבר לעשות מחיצה מחזור פניו ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ואין מברך ואין מומן ואין מברכין עליו ואין מומנין עליו ופטור מקריאת שמע וזמן התפלה וזמן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה ובשבת מיסב ואוכל בשר ושותה יין ומברך ומומן ומברכין ומומנין עליו * והייב בקריאת שמע ובתפלה ובתפילין ובכל מצות האמורות בתורה * רבן גמליאל אומר מתוך שנתחייב באלו נתחייב בכולן ואמר ר' יוחנן בתשמיש המטה איכא בניייהו מאי לאו בהא קא מיפלגי דמר סבר יש אבילות בשבת ומר סבר אין אבילות בשבת ממואי דלמא עד כאן לא קאמר תנא קמא התם אלא משום דמתו מוטל לפניו אבל הכא דאין מתו מוטל לפניו לא וע"כ לא קאמר ר"ג התם דאביתו לא חל אבילות עליה אבל הכא דחל אבילות עליה הכי נמי בעא

אפסוקי מביעיא. כלומר מי לריבא למימר דלניה מפסקת: אין מברך. להוליא אחרים ידי חובתן: מוסף שנתחייב באלו. קריאת שמע כו' נתחייב בכולן: תשמיש המטה איכא בניייהו. הא דלמר נתחייב בכולן סבר מותר בתשמיש המטה ותנא קמא סבר אסור בתשמיש המטה: מר. דלמר בתשמיש סבר יש אבילות בשבת: ומר. דשרי סבר כשמואל דלמר אין אבילות בשבת: עדיין לא חלה אבילות עליה. דלמ' נקבר: אבל

אפסוקי דלא אבילות דאמר יש אבילות בשבת דקתני עולה מאן דאמר אין אבילות בשבת דקתני אינה מפסקת אי סלקא דעתך יש אבילות בשבת השתא אבילות נהגא אפסוקי מביעיא ואלא הא קתני עולה אידי דקבעי למיתנא סיפא אינן עולים תנא רישא עולה ולמאן דאמר יש אבילות בשבת הא קתני אינה מפסקת משום דקבעי למיתנא סיפא מפסיקין תנא רישא אינה מפסקת לימא כחגי' א"מ שמתו מוטל לפניו אוכל בבית אחר אין לו בית אחר אוכל בבית חברו אין לו בית חברו ועושה לו מחיצה עשרה טפחים אין לו דבר לעשות מחיצה מחזור פניו ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ואין מברך ואין מומן ואין מברכין עליו ואין מומנין עליו ופטור מקריאת שמע וזמן התפלה וזמן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה ובשבת מיסב ואוכל בשר ושותה יין ומברך ומומן ומברכין ומומנין עליו * והייב בקריאת שמע ובתפלה ובתפילין ובכל מצות האמורות בתורה * רבן גמליאל אומר מתוך שנתחייב באלו נתחייב בכולן ואמר ר' יוחנן בתשמיש המטה איכא בניייהו מאי לאו בהא קא מיפלגי דמר סבר יש אבילות בשבת ומר סבר אין אבילות בשבת ממואי דלמא עד כאן לא קאמר תנא קמא התם אלא משום דמתו מוטל לפניו אבל הכא דאין מתו מוטל לפניו לא וע"כ לא קאמר ר"ג התם דאביתו לא חל אבילות עליה אבל הכא דחל אבילות עליה הכי נמי בעא

עין משפט
נר מצוה

רבינו הגנאל

השואא אבולין ודיג אפסוקי דלא מיפסקא מיביעיא כו'. לימא כחגי' א"מ שמתו מוטל לפניו אוכל בבית אחר אין לו בית אחר אוכל בבית חברו אין לו בית חברו ועושה לו מחיצה עשרה טפחים אין לו דבר לעשות מחיצה מחזור פניו ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ואין מברך ואין מומן ואין מברכין עליו ואין מומנין עליו * והייב בקריאת שמע ובתפלה ובתפילין ובכל מצות האמורות בתורה * רבן גמליאל אומר מתוך שנתחייב באלו נתחייב בכולן ואמר ר' יוחנן בתשמיש המטה איכא בניייהו מאי לאו בהא קא מיפלגי דמר סבר יש אבילות בשבת ומר סבר אין אבילות בשבת ממואי דלמא עד כאן לא קאמר תנא קמא התם אלא משום דמתו מוטל לפניו אבל הכא דאין מתו מוטל לפניו לא וע"כ לא קאמר ר"ג התם דאביתו לא חל אבילות עליה אבל הכא דחל אבילות עליה הכי נמי בעא

אפסוקי מביעיא. כלומר מי לריבא למימר דלניה מפסקת: אין מברך. להוליא אחרים ידי חובתן: מוסף שנתחייב באלו. קריאת שמע כו' נתחייב בכולן: תשמיש המטה איכא בניייהו. הא דלמר נתחייב בכולן סבר מותר בתשמיש המטה ותנא קמא סבר אסור בתשמיש המטה: מר. דלמר בתשמיש סבר יש אבילות בשבת: ומר. דשרי סבר כשמואל דלמר אין אבילות בשבת: עדיין לא חלה אבילות עליה. דלמ' נקבר: אבל

אפסוקי דלא אבילות דאמר יש אבילות בשבת דקתני עולה מאן דאמר אין אבילות בשבת דקתני אינה מפסקת אי סלקא דעתך יש אבילות בשבת השתא אבילות נהגא אפסוקי מביעיא ואלא הא קתני עולה אידי דקבעי למיתנא סיפא אינן עולים תנא רישא עולה ולמאן דאמר יש אבילות בשבת הא קתני אינה מפסקת משום דקבעי למיתנא סיפא מפסיקין תנא רישא אינה מפסקת לימא כחגי' א"מ שמתו מוטל לפניו אוכל בבית אחר אין לו בית אחר אוכל בבית חברו אין לו בית חברו ועושה לו מחיצה עשרה טפחים אין לו דבר לעשות מחיצה מחזור פניו ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ואין מברך ואין מומן ואין מברכין עליו ואין מומנין עליו ופטור מקריאת שמע וזמן התפלה וזמן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה ובשבת מיסב ואוכל בשר ושותה יין ומברך ומומן ומברכין ומומנין עליו * והייב בקריאת שמע ובתפלה ובתפילין ובכל מצות האמורות בתורה * רבן גמליאל אומר מתוך שנתחייב באלו נתחייב בכולן ואמר ר' יוחנן בתשמיש המטה איכא בניייהו מאי לאו בהא קא מיפלגי דמר סבר יש אבילות בשבת ומר סבר אין אבילות בשבת ממואי דלמא עד כאן לא קאמר תנא קמא התם אלא משום דמתו מוטל לפניו אבל הכא דאין מתו מוטל לפניו לא וע"כ לא קאמר ר"ג התם דאביתו לא חל אבילות עליה אבל הכא דחל אבילות עליה הכי נמי בעא

אפסוקי מביעיא. כלומר מי לריבא למימר דלניה מפסקת: אין מברך. להוליא אחרים ידי חובתן: מוסף שנתחייב באלו. קריאת שמע כו' נתחייב בכולן: תשמיש המטה איכא בניייהו. הא דלמר נתחייב בכולן סבר מותר בתשמיש המטה ותנא קמא סבר אסור בתשמיש המטה: מר. דלמר בתשמיש סבר יש אבילות בשבת: ומר. דשרי סבר כשמואל דלמר אין אבילות בשבת: עדיין לא חלה אבילות עליה. דלמ' נקבר: אבל

אפסוקי דלא אבילות דאמר יש אבילות בשבת דקתני עולה מאן דאמר אין אבילות בשבת דקתני אינה מפסקת אי סלקא דעתך יש אבילות בשבת השתא אבילות נהגא אפסוקי מביעיא ואלא הא קתני עולה אידי דקבעי למיתנא סיפא אינן עולים תנא רישא עולה ולמאן דאמר יש אבילות בשבת הא קתני אינה מפסקת משום דקבעי למיתנא סיפא מפסיקין תנא רישא אינה מפסקת לימא כחגי' א"מ שמתו מוטל לפניו אוכל בבית אחר אין לו בית אחר אוכל בבית חברו אין לו בית חברו ועושה לו מחיצה עשרה טפחים אין לו דבר לעשות מחיצה מחזור פניו ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ואין מברך ואין מומן ואין מברכין עליו ואין מומנין עליו * והייב בקריאת שמע ובתפלה ובתפילין ובכל מצות האמורות בתורה * רבן גמליאל אומר מתוך שנתחייב באלו נתחייב בכולן ואמר ר' יוחנן בתשמיש המטה איכא בניייהו מאי לאו בהא קא מיפלגי דמר סבר יש אבילות בשבת ומר סבר אין אבילות בשבת ממואי דלמא עד כאן לא קאמר תנא קמא התם אלא משום דמתו מוטל לפניו אבל הכא דאין מתו מוטל לפניו לא וע"כ לא קאמר ר"ג התם דאביתו לא חל אבילות עליה אבל הכא דחל אבילות עליה הכי נמי בעא